

SUOMEN EVANKELIS-LUTERILAINEN KIRKKO
EVANGELISK-LUTHERSKA KYRKAN I FINLAND

KIRKKOHALLITUS
KYRKOSTYRELSEN

Läht. 10.9.2010
kollegio 9.9.10

Helsinki 9.9.2010
Asianumero 2010-00422 / 31
Viite Poliisihallituksen lausuntopyyntö 24.5.2010/POHADno/2010/1907
Asia Lausunto ohjeluonnoksesta Arpajais- ja rahankeräystoiminnasta kirkkokuntien ja uskonnollisten yhdyskuntien toiminnan yhteydessä

Poliisihallitukselle

Arpajaislaki

Kirkkohallitus on kiinnittänyt ohjeluonnoksessa erityisesti huomiota siihen seikkaan, että sen mukaan uskonnonharjoittamista ja sielunhoidollisia tehtäviä ei voitane pitää yleishyödyllisenä tehtävänä. Kirkossa ja sen seurakunnissa asia nähdään toisin. Arpajaislaissa (1047/2001) ei erikseen määritellä yleishyödyllistä toimintaa. Kirkkohallitus haluaa painottaa, että yleishyödyllisyys ja uskonnon harjoittaminen eivät ole toisiaan poissulkevia. Se seikka, että toiminnan taustalla on uskonnollinen lähtökohta, ei saisi perustuslain 6 §:n oikeusohjeenkaan mukaan asettaa yhteisöä eriarvoiseen asemaan. Seurakuntien toiminta on usein ihmisen kokonaisvaltaista kohtaamista, johon kuuluu lähimmäisistä välittäminen ja yhteisöllisyyden vahvistaminen paikkakunnalla. Kirkkohallituksen näkemyksen mukaan arpajaislaki sallii luvan myöntämisen arpajaisten toimeenpanoon evankelis-luterilaiselle kirkolle tai ortodoksiselle kirkkokunnalle taikka niiden seurakunnalle tai seurakuntayhtymälle, koska tällöin lupaa hakeva yhteisö on arpajaislain tarkoittama ”muu sellainen yhteisö, jolla on yleishyödyllinen tarkoitus ja jonka kotipaikka on Suomessa.”

Rahankeräyslaki

Rahankeräyslain (255/2006) muutoksen tavoitteena oli turvata luotettavat keräykset, joista erikseen asiaa valmisteltaessa mainittiin kirkon keräykset. Evankelis-luterilainen kirkko ja sen seurakunnat on kuitenkin asetettu laissa erityisasemaan verotusoikeuden näkökulmasta. Eduskunnan hallintovaliokunta painotti mietinnössään (25/2005 vp.), että hallituksen tulisi arvioida vielä erikseen myös verotusoikeuden omaavien kirkollisten tahojen rahankeräysmahdollisuutta.

Seurakunnat joutuvat usein kohtaamaan toiveita siitä, että ne toimisivat luotettavana keräystahona paikkakunnalla tapahtuneen onnettomuuden uhrien avustamisessa. Nyt näyttää kuitenkin siltä, että ohjeistus vaarantaisi ne kirkon ja seurakuntien keräykset, jotka edellyttävät rahankeräyslupaa. Diakoniatyössä tällaisilla keräysvaroilla autetaan konkreettisin avustuksin esimerkiksi vähävaraisia vanhuksia, lapsiperheitä ja vammaisia. Lähetystyössä vastaavanlainen avustustyö on

kansainvälistä diakoniaa. Kirkon, seurakuntayhtymien ja seurakuntien diakonian ja lähetystyön keräykset eivät ole keräyksiä lakisääteisen toiminnan rahoittamiseen, vaan kysymys on avustus-toiminnan mahdollistamisesta. Seurakuntalaiset haluavat seurakuntansa kautta avustaa lähim-mäisiään. Kerätyt rahat annetaan avustuksina yksittäisille köyhille henkilöille tai perheille koti-maassa.

Kirkon diakoniarahaston tehtävä on puolestaan auttaa ahdinkoon joutuneita yksittäisiä ihmisiä ja perheitä. Se rahoittaa avustukset lahjoituksin. Kirkon diakoniarahaston keräyslupa oli tarpeelli-nen muun muassa Jokelan ja Kauhajoen katastrofeissa. Aloite rahan keräämisestä ihmisten aut-tamiseksi tuli kansalaisilta spontaanisti ja nopeasti.

Luonnoksen mukainen ohje pakottaisi seurakuntalaisia, seurakuntia ja kirkkoa perustamaan yh-distyksiä tai säätiöitä avustustoimintaa toteuttamaan, mikä olisi kirkon viranomaisaseman kannal-ta ohjeen tavoitteiden vastaista. Tämä toimintatapa olisi vastoin sekä rahankeräyslain tavoitteita että ohjeistuksen tarkoitusta.

Viitaten edellä mainittuun hallintovaliokunnan mietintöön kirkkohallitus odottaa, että kirkollisten tahojen rahankeräysmahdollisuutta arvioitaisiin uudelleen mahdollisimman pian.

Kirkkoneuvos

Risto Cantell

Kirkkoneuvos

Pekka Huokuna

TIEDOKSI Sisäasiainministeriö